P Rima qdez excellētia diuini amoris dicit̃ nālitas. Nullā aliā qdem virtutē sonat spūssanct⁹ in corde hūano sic illi ꝯnaturalē. sicut amorem ⁊ charitatē. Qḋ quidē patere pōt: si recta aiadūsione pensem⁹ qd est deus. Vñ. j. Jo. iiij. Deus charitas ē. s. increata infinita et imortal̃. Ab hac igit̃ charitate ꝓcedit qdā purus ⁊ infinit⁹ actus amoris. Cū igit̃ deus creauit aīam ad imaginē ⁊ similitudinē suā. creauit illā. s. ad imaginē charitatꝭ ⁊ similitudinē. s. infiniti actus amoris sui. Cū aūt rōnalis aīa ꝑuenit ad ipsi⁹ rōnis libeꝝ vsum: habet qdem ex ꝓprio esse q̄ndam aptitudinez ad amandū. sine q̄ aliq̄ modo esse nō potest. Necesse est eni illi diligere aut bonū incōmutabile qḋ est ds: aut bonū cōmutabile quod mūdus ē. ipsa ꝑ libtatē arbitrij in medio cōstituta ē. Hec aūt aptitudo ad diligendū est i aīa est imago dei. Ab hac aūt aptitudīe qdā ꝓlixus veloxqꝫ actus amoris ꝑ quē similitudo infiniti act⁹ diuini amoris clari⁹ demonstrat̃. Restat igit̃ ꝙ ita est aīe a natura charitas ipsa ꝙ nulla virt⁹ ita gnālis est sue nature sicut ipsa: qḋ ⁊ ipsa exp̄ssio nature demonstrat. Quare aūt hō naturalit̃ inclinat̃ diligē vitam sciam delectationē pacē felicitatē oēqꝫ bonū. nisi q₂ deus amor ē vera vita vera scientia delectatio infinita ⁊ pax sup̄ans omne bonū ꝙ ab eo cūcta bona ꝓcedunt?

De suauitate ⁊ dulcedine diuini amoris. Capitulum. ij.

S Ecūda excellētia charitatꝭ q̄ ipsa ceteras sup̄at virtutes: est suauitas seu delectabilitas. Nulla eni alia virtus tantā delectationez et cōplacentiā in habente expiri facit sicut ista virtus amoris. Nō solū aūt facit nos delectari de deo in patria. sed etiā nūc in via: non tm̄ in ipso deo. verūetiā in ꝓximo. ⁊ in oibus alijs creaturꝭ. In patria qdez delectabimur Vñ ps̄. Delectatiōes in dextera tua vsqꝫ in finē. i. sine fine. Et Job. xxij. tūc sup̄ oīpotentem delitijs afflués. In via qs exp̄mere sufficit q̄t dulcedines ⁊ suauitates a sanis gustibus sentiunt̃ in eo est eni suauissimū manna qḋ ſm diūsas mētes dispōnes ⁊ stat⁹ diūsimode gustui aīe sapit? sicut ps̄. q̄ ħ ꝓbauerat hortat̃ dicēs. Delectare in dño ⁊ ipse dabit tibi petitiōes cordis tui. Ipse qꝫ sermo ḋ amore fauoris mentis dulcedīe replet. Unde ps̄. Q̄ dulcia faucib⁹ meis eloquia tua super mel ori meo, id est. super oēm mūdanaz delectationē: quia gustato spū desipit omis caro. Unde Cant̃. viij. Si dederit hō omnē subām domus sue ꝓ dilectiōe: q̄si nihil despiciet eam. Ideo iubilādo ait Bern̄. ad christum. Quē tuus amor inebriat nouit qd iesus sapiat. felix ⁊ vere felix gustus quē satiat In ꝓximo qꝫ delectabilissimū est. Unde ps̄. Ecce qꝫ bonū ⁊ qꝫ iocundū habitare ⁊c̄. In oibus etiam creaturis tanto ꝓpter deū delectatio abūdantior ē q̄to mens ardentiori amore inflāmat̃ in eum. Nam oīa que sunt dilecti a diligēte amant̃: cum in pulchritudine ⁊ dulcedīe creature videat ⁊ gustet dulcedinē ⁊ pulchritudinē creatoris. Unde Sap̄. xiij. A magnitudie eni spēi ⁊ creature cognoscibilit̃ poterit creator hoꝝ videri. sicut exemplo beati frācisci in sua legēda claret.

Q nihil magis necessariū est anime qꝫ amor dei. Cap̄. iij.

T Ertia qꝫ sup̄ ceteras virtutes charitatis eminētia est necessitas: q₂ absqꝫ ea non ꝯsistit aīe vita nec cetere virtutes vita viuūt teste ipso amore qui Jo. xiiij. ait. Ego sum via veritas et vita nec cetere virtutes vita viuūt. Unde ad hunc amorem querendū ⁊ vitam hortat̃ ꝓpheta dicens. Querite dñm. i. amorē ⁊ viuet aīa vestra. Quare idem alibi dicit. Vitā id est. charitatē petijt a te ⁊ tribuisti ei longitudinē in seculū seculi. Et alibi gaudent̃ inquit. Et aīa mea illi viuet. i. ꝓpter amorē viuet. Unde Eccl. xxiiij. de se amor ait. In me oīs grā vie ⁊ veritatꝭ. In me oīs spes vite et virtutis. Non solum autē sine ea non est vita gratie: sed nec etiā vita glorie. imo qḋ grauius est absqꝫ amore ab hoīe incurrit̃ omne malum. s. eternam damnationē. que quidez in se includit mala acerbissima q̄tum ad lesionem. ⁊ mirabilia saltem nobis q̄tum ad multitudinē. ⁊ intermiabilia q̄tum ad durationem.

Q Ꝛtum deo conformat animā diuinus amor. Capitul̃. iiij.

Q Uarta amorꝭ eminētia ē ꝯformitas. Nāqꝫ sup̄ oēs v̄tutes aīaz deo ꝯformat: q₂ vt dictū ē ds charitas ē ⁊ ꝑ charitatē meli⁹ qꝫ ꝑ aliā v̄tutē tāqꝫ ꝑ deo ꝯsiḿorē aīa ꝯformit̃ trāsformat̃ in deū. cū oē simile pl⁹ ꝯsili qꝫ cū min⁹ sili ꝯformet̃. Cū eni iā ds dilexit nos qd restat nisi vt nos etiā diligam⁹ eū? Et sic fiet aīa deo ꝯformis iuxta illud. Ego dixi dij estꝭ. s. ꝑ ꝯformi=

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iv-493/0051
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG